KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 29

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (19)

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên trong; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên trong và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên trong; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên trong và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của

pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của pháp không bên trong; hoặc hữu vi, vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của pháp không bên trong và cái danh hữu vi, vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của pháp không bên trong; hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp không bên trong và cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của pháp không bên trong; hoặc sinh, diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của pháp không bên trong và cái danh sinh, diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên trong; hoặc thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên trong và cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội

của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của pháp không bên trong; hoặc hữu tội, vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của pháp không bên trong và cái danh hữu tội, vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên trong; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên trong và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên trong; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp không bên trong và cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên trong; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên trong và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có,

làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên trong; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên trong và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên trong; hoặc đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên trong và cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như chân như, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của chân như và cái danh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của chân như; hoặc thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của chân như và cái danh thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của chân như; hoặc lạc, hoặc khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của chân như và cái danh lạc, khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của chân như; hoặc ngã, vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của chân như và cái danh ngã, vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của chân như; hoặc tịnh, bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của chân như và cái danh tịnh, bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của chân như; hoặc không, bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của chân như và cái danh không, bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của chân như; hoặc hữu tướng, vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của chân như và cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của chân như; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của chân như và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của chân như; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của chân như và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của chân như; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh

của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của chân như và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của chân như; hoặc hữu vi, vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của chân như và cái danh hữu vi, vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của chân như; hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của chân như và cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của chân như; hoặc sinh, diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của chân như và cái danh sinh, diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của chân như; hoặc thiện, chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của chân như và cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội

của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của chân như; hoặc hữu tội, vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của chân như và cái danh hữu tội, vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của chân như; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của chân như và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của chân như; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của chân như và cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của chân như; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của chân như và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của chân như; hoặc thuộc

về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của chân như và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của chân như; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của chân như và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của chân như; hoặc đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của chân như và cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như bốn Niệm trụ, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của bốn Niệm trụ và cái danh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của bốn Niệm trụ; hoặc thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của bốn Niệm trụ và cái danh thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh

này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của bốn Niệm trụ; hoặc lạc, hoặc khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của bốn Niệm trụ và cái danh lạc, khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của bốn Niệm trụ; hoặc ngã, vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của bốn Niệm trụ và cái danh ngã, vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của bốn Niệm trụ; hoặc tịnh, bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của bốn Niệm trụ và cái danh tịnh, bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của bốn Niệm trụ; hoặc không, bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của bốn Niệm trụ và cái danh không, bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của bốn Niệm trụ; hoặc hữu tướng, vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn Niệm trụ và cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của bốn Niệm trụ; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn Niệm trụ và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm trụ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm trụ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của bốn Niệm trụ; hoặc hữu vi, vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của bốn Niệm trụ và cái danh hữu vi, vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có,

làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của bốn Niệm trụ; hoặc hữu lậu, vô lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn Niệm trụ và cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của bốn Niệm trụ; hoặc sinh, diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của bốn Niệm trụ và cái danh sinh, diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ; hoặc thiện, chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của bốn Niệm trụ; hoặc hữu tội, vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của bốn Niệm trụ và cái danh hữu tội, vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại

Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của bốn Niệm trụ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Niệm trụ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Niệm trụ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn Niệm trụ và cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

❑